

Dragi naši čitaoci, mislim da ćete se složiti sa mnom da je posljednjih petnaestak dana baš onako zanimljivo... Do sada sam se baš svojski trudila da se klonim politike, ali kako politika (al' baš nikako) neće da se kloni mene, moram i ja reći koju. Čisto da me ne iznenadi...

Dakle - aranžman sa M(edom)MF-om (ni)je propao. Federacija je manje - više već u bankrotu i lako sa sobom može povući i RS, a bogami i Državu - a to nigdje, a kamoli ovdje kod nas, ne može završiti bez, najprije socijalnih, a onda posljedično i političkih (s)lomova. A, nažalost, svi znamo kako to ovdje izgleda - kad se nešto (s)lomi...

Tragikomično u svemu tome je da će sve pući iz jednog jedinog razloga (koji bih u pokušaju da dam doprinos sociologiji nazvala Socijalno laganje) - naime, nakon svih ovih godina urednog međusobnog socijalnog laganja (neki bi pogrešno rekli dijaloga) tipa "ja tebi serdaru (političari demobiliziranim borcima crkavicu na ime unovčenog patriotizma), a ti meni vojvodo (borci i ostali političarima Q7-ce, vile i viletine preko noći, a sve od premijerske i/ili ministarske plate)", napokon smo došli do toga da glasno kažemo ko je ko u ovoj tragikomediji. Ovi prvi - klasični "grebatori" koji režu granu na kojoj sjede (javna je tajna, a i ja znam bar pet poslodavaca u Sarajevu koji su imali ultimativne zahtjeve od demobiliziranih boraca koje su zaposlili da ih ne prijavljuju da ne bi

izgubili patriotsko-leziljebovičku apanažu), a ovi drugi klasični lopovi koji su državnim parama kupovali (nemoralno) ćutanje ovih prvih. I tako godinama po načelu "samo pošteno i/ili patriotski, pa ko koga prevari"... A kad glad uđe na vrata, sa njom uđe i M(edo)MF - e, onda ljubav ekspresno leti kroz prozor.

I sjetim se ove priče. Bio jedan čovjek koji se počeo družiti sa medom i onako su se baš zavoljeli. Svugdje su išli zajedno - ama, nisu se odvajali. Džaba su drugi ljudi govorili da to nije pametno, da je medo medo i da nikada ne znaš šta će učiniti. On je bio ubijeden da nema boljeg prijatelja od njega. I stvarno - volio ga medo - onako, baš istinski. I tako su jednom krenuli na put i čovjeku se prispavalo, pa zamoli medu da malo pripazi da ga ko ne probudi dok on malo dremne... I onako rahat (medo ga čuva jel'te...) odmah zaspi. Utom - eto ti muhe, pa pravo njemu na nos. Medo onako revan i pun ljubavi mahnu da otjera muhu, al' džaba - ona se odmah vrati na isto mjesto. A Medo onda iz silne želje da svom drugu učini uslugu (koju ljudi otada prozvaše medvjedom) nađe veliki kamen, sačeka da muha ponovo sleti i ubi je majstorski - iz prve... Dakle, gospodo političari i drugovi grebatori - čuvajte se muha... **B**

Aida Delić
Glavna i odgovorna urednica